

ЗЕМУНСКИ ГЛАСНИК.

Земунски Гласник излази Недељом у јутру. Цена му је годишња 5 флоринти у банкнотама заједно с поштарином или достављањем у кућу. За предбројнике у Србији стане лист овај дукат цесарски с поштарином. За Босну, Херцеговину и Стару Србију 60 гроша турских, ван турске поштарине, коју предбројници сами имају плаћати.

Број 31.

Предплату на Земунски Гласник прима из Аустрије Сопронова печатња у Земуну, из Београда и унутрашње Србије г. Велимир Валожић у Београду. Предбројници из Босне, Херцеговине и Старе Србије предброје се у плаћеним писмима код управе вилајетске печатње у Сарајеву. Без новаца никакве се не уважавају наручбине.

Железница кроз Србију.

(Свршетак.)

Види се из данашњег већања акцијонара државног железничког друштва, да је ово радо и у Србији железницу само да гради, или ако ће их други ко градити, то бар радњу на њој да усвоји. С тога је радо или само да иште концесију, или са трећом особом, која би можда концесију већ имала, у договор да ступи.

Ми се не варамо, што држимо, да се та трећа особа већ и наша, која ће са успехом да посредствује између српске владе и реченога друштва, а то је особа, која је у Београду од уплива због личног познанства и можда због сродства свога.

Нек ми је дозвољено, да и ја у том питању своје мишљење изречем, ја, који и ако сам удаљен од свог народа, у родољубу никоме не уступам.

Да видимо, да ли је по Србију згодно, да овим путем пође. Родољуби смо сви од главе до пете, о томе нема сумње. Само на који начин, да се отаџбини помогне, да ова што пре и што боље мети просвете и благостања дође, у томе може да постоје разна мњења и најбољем и најкешћем родољубу може се догодити, да његова дела не само што не воде цели, већ кад и кад — пропасти.

Које је то друштво „државне железнице?“ То је друштво што стоји под крилима унгарске владе. Интереси овог друштва су и унгарске државе као што у политичним интересима ове државе то друштво свој материјални интерес налази. Какви су интереси унгарске државе у народно привредном погледу, о томе довољно смо извештени њиховим листовима. Та читали смо у

„Пест. Лојду“ протест зашто и с којим правом султан даде град Београд Србима. У истом листу и то читасмо, да је положај Беча и Пеште онаки исти, као што је био онај у старо доба Картаге и Рима; ал', рече, још опаснији супарник за Пешту је Београд. Унгарска све своје мере треба да употреби, да развитку Београда на пут стане. Ово дана дознадосмо за намеру из листова да се хонвидске заставе наките и са грбовима Србије и Раме (Босне). И то је доста значајан појав.

Браћо, друштво државне железнице то је она права авангарда хонвидске ове заставе! Зато треба српска влада и велика народна скупштина узети на ум, коме ће се концесија за грађење железнице у Србији дати. Западна пруга од Београда, то је што изискује интерес целе Србије, поглавито Београда. На то треба српска влада, највише пак посланици београдски да обрате пажњу велике народне скупштине, што ће се до који дан отворити у Крагујевцу. Српска престолница мора преким путем на Сисак са јадранским морем железницом свезана бити, ако се хоће, да она постане на југо-истоку европском оно исто што је Хамбург на северо-западу.

Можда ће се српска влада за тим повести, што друштво државне железнице боље услове ставља, јефтиније хоће да гради. Али корист по земљу и народ не сме се мерити по тренуцима и са стешњеног гледишта! Српска се влада свагда одликовала својом предвидношћу; да ће она то наново посведочити, о томе сам уверен. Она неће ступити у уговор са друштвом једним, које је или у јавној или у тајној свези са ма којом туђом владом!

Србин са Гамзиграда.

Са овим се предметом овај час аустријски и унгарски листови жи-

во занимају. Тако „Пест. Лојд“ у једном бечком допису о тој ствари овако говори: „Договарања од 22. маја, што је имала главна скупштина државно-железничког друштва показују, да је овом друштву главно, интерес Унгарске и да сад има озбиљну намеру, да се сједине са влашком и турском железницом. Од врло великог је интереса свеза са турском железницом, како би се Унгарска у саобраћају са истоком везала, особито од како се отвори сујетски канал. Друштву је намера, да од Кикинде до Београда повуче пругу, да се одале са српском пругом сједини, која ће бити посредник између угарске и турске железнице. Што се тиче будуће српске железнице, то је дала скупштина управи друштва пуномоћије, да или набави концесију за грађење или да са трећом особом, која је концесију добила, ступи у свезу. Да би се до сад постојеће сметње, које се сматрају као неодољиве, с пута уклониле, да се од српске владе истинска концесија добије, државна је железница ступила у свезу са заступником једне конзорције београдских трговаца, који заступник због својих сродствених и друштвених односа има на српску владу највећег утицаја. У случају пак, ако овом заступнику не испадне за руком, да концесију добије, државна је железница уверена, да је унгарска влада наклоњена, да то подузеће и материјалним средствима заступити не би жалила, како би се осигурала та за Маџарску неопходно нужна свеза.

У истом листу има још један допис из Беча о том предмету. И овај препоручује, да се унгарска влада из петних жила заузме, да државно железничко друштво радњу српских железница у руке добије, само што ту нема говора о „материјалним средствима.“

Земун. Председништво православно-крквено-школске општине добило је ономад налог од месне власти, да сазове главну скупштину, којој ће се саопштити најновије решење земаљске владе. Састанак беше зато заказан у 10 сахата, у које време дођоше изасланици мађистрата, г. капетан-аудитор Роб, г. Орел и г. Блум, но од скупштинара не беше више од двадесет и три и ако се чекало до 11 сахата. Тај број није довољан, да се може што закључити, јер закон прописује, да осим чланова одбора, треба да је бар једна трећина скупштинара, дакле у Земуну најмање четрдесет и шест заједно са одборницима, на састанку. Г. председник констатовао је то изјаснивши се, да се с тога седница држати не може. А мађистратска комисија, поименце г. капетан-аудитор Роб рече, да ће ипак присуствујућима решење земаљске владе саопштити, које је месној власти овим телеграмом достављено: „Има се остати при решењу од 4. (24. маја) ов. м. Треба нову изборну скупштину сазвати и позвати је да наново бира. Ако не би хтела наново бирати, да се скупштина распусти а Земун остаће не заступљен на сабору.“

Присутна лица саслушаше ту изјаву и почем их није било толико, да што о тој ствари решавати могу, то се наравно и не унуетише ни у какву дебату. Из разговора појединих могло се видети, да о том предмету скупштинари једино сабору остављају да решава, је ли избор г. дра Јована Суботића по закону или не. Он је добио пуномоћје општинско па ће знати шта му ваља радити. Ако сабор то пуномоћје као незаконито издато прогласи, онда Земун доиста остаје незаступљен на црквено-школском сабору.

Чујемо, да нису ни избори митровачки одобрени, осим г. Коларовића, те су синоћ штафетално општине у варадинској регименти позване, да им бирачи у јучерањи дан непремено дођу на избор у Митровицу. Надамо се, да још у овом листу или резултат новог избора или други закључак митровачке општине јавити можемо.

У вторник око подне са пештанском лађом приспео је овде г. др. Јован Суботић, који је за свој долазак напред јавио, те га дочека приличан број општинара са одбо-

ром пев. задруге и поздравивши га одпратише га у стан код председника црквено-школске општине г. дра Ј. Миланковића. Други дан пре подне дошао је у скупштину, која је тога ради сазвата била. Ту је он општини захвалио на поверењу, које му Земунци показаше. У кратко је и изложио свој програм, који је скупштина потпуно одобрила. Он рече, да патријарху ваља из пијетета према црквено-народном поглавару прво место у сабору уступити, који ће га само отворити, но после да сабор бира себи председника и подпредседника, јер би то врло трудно било за патријарха, па ни достојанство његово не допушта да врши председничке дужности. Сабор, вели, треба најпре да се занима са изборним редом и са будућим устројством сабора, кога позвању треба да је члан како врховни управитељ школа тако и секретар народног фонда. На сабору треба од сад да је монашески ред мање заступљен, а ваља се заузети свим силама, да нам у будуће и браћа далматинци буду заступљени на црквено-школском сабору. У осталом рече, треба да се сабор на овоме сврши, па тек на основу тога, да се сазове други месеца септембра или октобра.

То је од прилике садржина говора, што је г. Суботић у скупштини црквено-школској рекао, којом му приликом беше дато и пуномоћје за посланика. О бакљадџи и банкету што су вредни земунци приредили у част свога саборскога посланика, следећи допис говори:

„У очи Вознесења Христова око 9½ часова искунио се силам народ код свето-богородичне цркве, где су овдашње грађане буктиње за бакљадџу спремљене чекале. Пред тробојном народном заставом отегла се дуга два реда све сами овдашњи грађани са запаљеним буктињама, с обе стране на броју по 56, које су горукале као силно одушевљење скупљеног народа, или као што гори и пламти чисто родољубље, које се у срцу нашег заступника од толико година ужегло. У средини овог горућег пролаза одма за заставом ишла је црквено-певачка задруга са својим ликовођом. Овај сјајни скуп обинао је пијацу, непрестано кличући: „Живео наш заступник др. Јов. Суботић!“ „Живео народ српски!“ и „Живела свест народна!“ Ставши пред стан г. дра Миланковића, где је наш заступник одсео, после утишаног „живео“ отпева задруга певачка песму „Шта ћу тиш“, за којом се појави учитељ Милашиновић са неко-

лико топлих речи, којима је поздравио нашег заступника као оног Србина, кога је удес изабрао, да у ово важно доба нашег живота буде један од оних људи, који има да буде вођа народни оној етази, где му се краснија будућност смеши. Па као таковог Србина, рекао је даље, да га је општина овдашња изабрала, да је на оном месту заступа, где се срећа и судба лепшег живота нашој цркви и школи решава. Овом поздраву и одушевљењу народном одазвао се г. Суботић красивим речима, обећавајући, да ће тамо где место буде заиста и делом засведочити садање речи, којима се заверава, да ће чинити само оно, на чему му његова савест никад ништа неће моћи пребацити. Ове су речи прихваћене са бурним „живео“, после кога нам опет наша задруга отпева „Сложно“, па певајући кренемо се даље.

Будући се г. Суботић не могаше подуже у Земуну задржати, то му је одма у исти дан и банкет приређен био, на који се тако скупљени народ и крене. Дошавши до гостионице „златног анђела“ де ће се банкет држати, начињен је пут од запаљених буктиња у руци грађана и тако се чекало на заступника нашег да дође. Г. Суботић се појави са општинарима, а громовито „живео“ среташе га са свију страна у име поздрава. — Сад дакле да приступимо и банкету. Овај беше сјајан, српски и једнодушан. У овим речима је све изречено. Првом здравицом подигао се овдашњи капелан г. Руварац, којом је поздравио г. Суботића, коме је невачка задруга са општом и ердачном жељом, да наш гост увек здрав и дичан остане, „многа љета“ отпевала. На ову здравицу, као што се очекивало, одговорио је г. Суботић језгровито и дивно. У тој беседи лепо нам је изложио тешки положај вођа народних, сравајујући вође моралне са вођама, који физичном снагом присвајаху силу и животну снагу народу своме. Уједно рече, као што вође, који се на бојном пољу мишицом за браћу борише, усамљени без народа и снаге његове ништа не би могли учинити, да исто тако и данашње моралне вође, сами себи остављени без заједнице, једнодушности и слоге народне опет ништа учинити не могу. Ту нам је после изложио свој програм, с којим на сабор полази. Но ми поштујемо цео његов програм највише у оним речима, који нам је својски и као истинити Србин изговорио, кад рече: „да ће се са са-

бора вратити пре мртав, него као кукавица!“ — Оваким речима, које у себи праву и чисту љубав прама народу и срећи његовој скривају, које сваког човека, који их у истини изговори за искреног и поштеног родољуба карактеришу, не би згорег било, да се сви наши посланици завере, с тим више, што од овога сабора много зависи, да народ данашње посланике или довека љубављу и славом крунише или за кукавице жигоше. Нама је срце од радости заиграло, кад нам наш заступник с онаком ватром те бујне речи изговори. Да су скупљене Србе ове речи радошћу потресле, сведочи нам оно бурно, ватрено и искрено „живео,“ којим нашем милом госту реч прекинута беше. После овог сједовале су разне здравице од стране општинара г. Суботићу, који је на сваку срдачно захвалио. У једној својој здравици напио је овдашњој православној општини, као узору општина, која се тако дивно у своме делању показала, те је једногласно свога заступника изабрала. Из овога закључује он да у њој никаквих партаја нема и да му је мило не због тога, што су баш њега изабрали, но због тога, што се у томе делу огледа красна слога, која је — ако икоме, нашем народу данас нужна. Честита општина наша, нека својеки-пригрли и срцу прими ово мишљење свога заступника, па да се труди, да га у истини оствари. Али не дај Боже да нашем потомству од нас онаке успомене остану, каквих ми из скорашњег општинског живота имамо. Последњом здравицом, којом је завршио ову дивну забаву, поздравлио је г. Суботић овдашњој омладини, оличеној у нашој певачкој задрузи, желећи јој да корача оном стазом, којом сва свесва омладина иде и да гледи да изврши позив свој, кога јој је народ и судба на срце приљубила. Овде још јавно имамо захвалити певачкој задрузи, која је ову забаву својим красним песмама увеличала, којим је уједно засведочила, као што она и иначе вазда чини, своју љубав прама свему ономе што је племенито и српско. Г. Суботић истина да је, опростивши се са раздраганим Србима, отишао с банкета, али друга браћа, којима овај појав велики утисак на српска срца причини, не могаху се тако брзо весеља растати, него га продуже до самог свитања. Сутра дан испраћен је г. Суботић од многог народа на лађи, који је сву наду и лепе жеље за својим изаслаником и љубимцем шиљао.

Ето, тако дочекасмо, почаствова- смо и отпратисмо нашег госта, који нам је силан упечаток на души оставио, који нам је нове наде пробудио и у срце урезао, што ће да нас теше у чекању бољег доба и живота нашег.“

И.

— Из Митровице добили смо овај допис: Разни послови задржаше ме, те вам одовуд не могах писати, али, од села ће то уредније да буде. Сад да вам јавим за избор посланика на карловачки сабор. Дан избора одређен је био за понедеоник 26. о. м. и у очи тог дана скупише се сви бирачи у нашу читаоницу. Митровачки бирачи г.г. Ђ. Костић и адвокат Коларовић, који је уједно у језгровитом говору разложио свима скупљенима важност идућег сабора донеше предлог: да се за посланике изберу људи од дела и карактера и поставише за кандидате: Огњ. Утјешеновића, дра Ђорђа Натосевића, што се једногласно усвојило и само бирачи још за трећег кандидата узеше адвоката Коларовића. По том се развило задајући један другом тврду веру, да ће верни остати том усвојеном предлогу, ма каква притиска било, кога, вала Богу, не беше. Власт је паша у свом допису о избору изрекла, да можемо своје гласове по сопственом увиђењу онеме дати, у коме поверења имамо. Избор се обавио тајним гласањем и резултат је показао, да бирачи у својој заданој вери тврди осташе, јер су сва три углављена кандидата за посланике испала. За заменике изабрани су им г.г. директор Т. Димић, Ристивојевић трговац из Јарка и граничар Јањанин из Саса. Утјешеновићу и дру Натосевићу је одма председник наше црквене општине телеграфисао, да су изабрани и запитао их да ли се избора примају. Др. Натосевић је одма одговорио да га се са захвалом прима и да ће ове седмице лично у општину доћи. Од Утјешеновића добијемо такође одговор али — да се из породичних околности не може избора примити. Оће ли се нов избор на његово место предузети не знамо. Што буде јавићу вам. Тек што смо се радовати почели, како нам је избор ваљан, али чујемо да војено министарство не даје свога одобрења и да је нов избор паредило на разлозима, који су већ познати и са којих се сви слободни и ваљани избори по Крајини гледе уништити. Данас већ стижу бирачи са стране и кад знамо каквим одушевљењем изабраше они своје посланике, онда вам као изве-

сно констатовати могу, да се неће у други избор упуштати, него да ће уз протест остати при првом. Ја ћу вам и о томе писати. — Тај дан кад избор беше, посетила нас је ужасна туча, која је грдну штету починила. Код нас и у Вел. Радинци само је један део усева побијен али чујемо да су усеви у млево сатрвени у Рачи. Јамини, Босуту и Вогњу, а тако исто у Сурдуку и Сланкамену. — Држим, да ваш лист добијају учитељи по Крајини и неће бити згорег да јавимо, да ће учитељи сремски свој састанак да држе, на ком би се договорили какве жеље у представци на сабор да пошљу. Дан збора јавиће се путем новина а по свој прилици биће у Руми у четвртак пред Духове.

— Наш дописник из Београда јавља нам ово: Сврши се избор за скупштину. Бирача је било 755 а кандидата сто педесет и један! Вишином гласова изабрани су за посланике: г.г. Јован Крسمановић са 461 глас, Радован Петровић са 409 гласова, Коста Антула са 399 гласова, Живко Ђорђевић са 339 гласова, Живко Карабиберовић са 327 гласова, Лазар Трипковић са 322 гласа, Михаило Терзибашић са 277 гласова и Игњат Стаменковић са 272 гласа. У Смедереву је изабран Михаило Стајковац (а не као што у посљ. Глас. „Кајковац“ што је штамп. погрешка) адвокат а и остали су посланици људи од либералне странке. Чује се да је у Карановцу изабран Милован Јанковић а у Неготини Владимир Јовановић, но да ли је то истина скоро ћемо видети. Идућа духовска велика скупштина имаће више преважних предмета претресати и о њима решавати, који су мање више тесно скопчани са земаљским уставом. То увиде и овдашња сврејска црквена општина, која је 27. маја предала влади прозбу, којом Евреји ишту једнако право са осталим српским грађанима, тражећи, да ту молбу скупштина уважи и као основни земаљски закон прокламује. И садањи устав гарантује свима вероисповедима, дакле и Еврејима потпуну грађанску равноправност, која је за владу кнеза Милоша важила, но како под кнезом Александром тако и под другом владом кнеза Михаила, у пркос узвишеним начелима свето-андрејске скупштине та се равноправност Еврејима укиде. Надамо се да неће велика духовска скупштина изостати у томе иза свето-андрејске. Као лепа изјава толеранције мора се сматрати тај факт, што

при ономадашњим изборима београдски бирачи гласаху и за Евреје и за једног Турчина. — У Среду оде Његова Светлост кнез са г.г. намесницима да прође неке округе, после ће у Крагујевац на скупштини, а пошто се скупштина сврши, продужиће пут по Србији. У понедељак 2. јуна полазе и г.г. министри у Крагујевац. — У четвртак је био у Топчидеру парастос на месту где је кнез погинуо, но због кише не беше онако, како се мислило.

— Још ономад су на бечкој бурзи папирне вредности знатно пале. То се приписује озбиљним немирима свуда у Француској особито у Паризу, где би у прошли понедељак на ноћ велика демонстрације на булварима и колизије са полицијом. Небројене се вике чуле: „Живео Рошфор, живела република!“ Рошфор је најпознатији писац и уредник периодичног листа „Lanterne“ и гоњен од владе морао је оставити Француску и прећи у Брисел да живи. Немира је било исти дан и у вароши Бордо-у, Лиљу, Тулузи, где је дошло и до крви.

НАРОДНА ПРИВРЕДА.

Беч, 31. маја. (Телеграм.) Банатска шеница у Буру 85/89-фунт. по 4.70/75; шеница у Бечу: београдска 86/87-фунт. по 5.05/10, потиска 87/89-фунт. по 5.05, пештавске 87-фунт. по 5 фор. Ражи у Бечу: словачка 82-фунт. по 3.85 ватека 80-фунт. по 3.70. Зоб, транзито, 44-фунт. по 1.90, 48-фунт. по 2.08. Промет у шеници 30.000 мерава.

Њ Земун, 31. маја. Рекли смо у прошлом листу, да ћемо опширније говорити о окружници, коју је распослала загребачка конзорција у погледу на грађење жељезнице и сечење шуме у бродској и варадинској регименти. Иста је окружница потписана од десет најбољих фирми загребачких, међу којима и барон Амброзија Врањичани, а рок пријаве стављен је до 29. маја. Доиста кратак рок, кад су дотични трговци тек два дана пре добили окружницу. По тој окружници сво то поду-

зеће дели се на два посла: на грађење жељезнице од Земуна до Сиска и откуп шума од државе и продаја дрва. Као што је речено, посао тај, откуп шума, изискује 16 милиуна форината и англо-аустријска у свежи са бечком пољодељском банком хоће да узме на се тај посао, у коме могу учествовати и наши капиталисте са 5 милиуна форината. По шумарско-званичним податцима износи дрво, што ће се у бродској и варадинској регименти сећи 1,012.795 растових, 49.968 јасених и 30.065 брестових грмова, који су за дуге и за грађе као и 1,300.000 х. дрва за горење. Сва дрва процења су на 21,088.224 форината.

Као што је речено, наши би капиталисте имали уписати 5 милиуна, од којих би се суме морало одма 30% платити. Учеснице по 200 форината издале би се ради набавке речене 30%, које би се код гореспомених банки са две трећине заложити могле.

То је садржина споменуте окружнице, која обећава добру хасну од тога посла; у једно јавља, да је скопчано то са земунско-сисачком жељезницом, у коме ће учесници у шумској раду имати првенство на акције. Даље јавља, да су се већ подузимачи првог реда јавили, који хоће по пробитачним условима да се приме грађења речене жељезнице.

Прошле недеље утопила се проста лађа „Дунав“ близу Вишњице, која беше натоварена сољу и асигурована код општег бечког асигурационог друштва са 5000 форината. Осим два лангера и нешто мало лађарског алата, све је пропало. Узрок тој несрећи веле да је био пролазећи пароброд „Сечењи“, који није на време задржао машину те се је од великих таласа речена лађа подавила.

Код нас је свака радња стала, особито осећају дућанције у великом степену мртви сезон. Уз то од десетак дана сваки дан пада киша, што смета доласку сељака, којима

и пољски послови слабо депуштају да долазе у варош. Пољоделци, колико су се пре жалили на сушу, сад се опет боје злих последица по усева од силне кише.

Београд, 31. маја. (о. д.) За недељни преглед радње на овдашњој пијаци имам да вам јавим, да су мање више сви дућански послови прилично пролазили, осим брашнарског, које је био слаб а гвождарска радња, којој је сад главни сезон врло је добро пролазила. О житарској радњи немам вам шта особено јавити. Зоб плаћају по 48 а кукуруз по 54/56 гр. Кад је оно пре јака врућина била, почело се овде живо шпекулисати са кукурузом, те му је цена скочила до 60 гроша, но прва га киша опет обори на данашњу цену.

Од продукта има врло много јагњећих кожа на пијаци, а сад само ове и пролазе и плаћају их по 20/21 1/2 па и 22 1/2 гр. пар. За вуну није још време, из унутрашњости пак јављају трговци, да сељаци не дају по 5/5 1/2 гроша а више се не може платити по стању горњих пијаца. Ни за овчије коже још није време а маторе се козије ни мало не траже, но се траже јареће.

Маст нуде по 7 гр., но слабо налази купаца, као и дој. Велике количине шљива закључене су за будуће брање.

Новчана радња беше као обично. Дукати пролазе за цванцике по 56 гр. и 36 пара, а за рубље 60 гр. и 16 пара, за банке 5 фор. 86/87 новчића. Мало има рубаља на пијаци, све их изнесоше у Босну. Овдашњи један сараф, Давид С. Р., од неколико га дана нема а нико незна где је. Почем се је код више овдашњих трговаца јако задужио, узевши дукате, и давши менице на Беч које беху враћене протестом, држе да је побегао. Извесно се још не зна, колика је сума измамљена од појединих трговаца. Говори се да износи 70 – 100.000 форината.

Седмични преглед курса на бечкој берзи.

	29.	30.	31.
М а ј а.			
Дукат царски	—	—	—
Сребро	5.86 1/2	5.88 1/2	5.86 1/2
5% металици	121.90	122.25	122.—
Ови с кам. мај—новем	62.30	62.—	62.30
5% народни зајам	62.30	62.—	62.30
Акције народне банке	70.45	70.10	70.45
„ кред. завода	745.—	739.—	743.—
Лозови 1860. године	302.90	296.70	304.80
Лондон	102.80	101.70	103.10
	124.30	124.75	124.40

Пловидба местне лађе до 19. јунија.

Из Земуна у Београд, у 6 и по сахата у јутру.
Из Београда у Земун, у 7 сахата у јутру.
Из Земуна у Београд и Панчево, у 7 и по сахата у јутру и у 2 сахата по подне.
Из Панчева у Београд и Земун, у 10 сахата пре, и у 4 и по сахата после подне.
Из Земуна у Београд, у 7 сахата после подне.
Из Београда у Земун, у 7 и по сахата после подне.